

A Fénymunkások felelőssége

Redding, California - 2005. január 29.

(Forrás: http://www.kryon.com/k_chanelresp05.html)

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Izgatottság tölti be ezt a helyet, s ez számunkra látható is. Azok, akik már vártak rátok, hogy leüljetek székeitekre, most tiszteletüket fejezik ki irántatok. Sőt, van egy olyan sejtszint mindannyiőtokban, amely már alig várja, hogy „meghallgassa a főnököt” (Kryon így fejezi ki azt, hogy te vagy saját testednek és minden funkciójának irányítója.) Továbbá, van valami igazán főbenjáró dolog, amit szinte el sem hisztek: Az Univerzum minden entitása, aki szerintetek a fátyol túloldalán van, tud erről a találkozóóról! „Lenyűgöző” – mondhatod. Lehetséges volna, hogy ezek a szavak tényleg a fátyol mögül érkező magyarázatok, s onnan jönnek, ahol szerinted Isten létezik? Ez lehetséges volna?

Lehetséges volna, hogy ezekben a csendes pillanatokban a terem megtelik Isten szeretetével? Valóban lehetséges volna? Lehetséges lenne, hogy bárki meggyógyulhat a jelen pillanatban? Lehetséges volna? Sokkal több történik itt, mint amennyi látszik. Ezért arra kérünk Téged, kedves Emberi Lény, hogy használd isteni mivoltodat már most. Mintha feltennéd az ujjad a levegőbe, hogy megtudd, merről fúj a spirituális szél. Valóságos ez, vagy nem?

Mindazok a lények, akik most beözönlenek a terembe, szeretnének ott állni a színed előtt, közvetlen körülötted. Sokan vannak közöttük, akik együtt jöttek veled a földre. Innen nem messze létezik egy interdimenzionális csoport, egy hegy gyomrában (a Shasta-hegy), ők szintén tudnak erről a rendezvényről. Ismerik a származásodat és így szólnak: „*Léteznek lemúriaiak, akik újra és újra visszatérnek, mert imádják ezt a bolygót, kimondhatatlan hosszú ideje.*” Olyan emberekről szólnak, akik alig várják, hogy újra meg újra visszatérjenek, egy olyan helyre, ahol fontos változást idéznek elő az Univerzum számára.

Te azonban mindezt nagyon másképp látod, kedves Emberi Lény. Annyira fáradt vagy! Ismét elmondjuk, hogy a legcsendesebb pillanataidban sokszor hallottuk, amint panaszkodtál: „*Annyira fáradt vagyok! Édes istenem, annyi mindenen mentem már keresztül. Ó, csak jussak haza, sosem fogok visszajönni. Hogy még egyszer végigcsináljam ezt az erőfeszítést, - sosem jövök vissza!*” – Annyiszor hallottuk már ezt, még azoktól is, akik a legnagyobbak közöttetek.

De íme a valóság: ha még egyszer találkozunk azon az kedves helyen, amikor átadod az energiát abban az állapotban, amit halálnak hívtok, ismét Isten értelme lesz veled. Mi ezt az átmenetet egészen másnak hívjuk, mint halál. Mi „visszatérésnek” hívjuk. És ha ismét teljesen éber vagy és a fátyol „valós” oldalán tartózkodsz, egymásra nézünk, és meglátjuk a csoportenergiát egymásban. Szabad akaratodból jöhetsz és mehetsz, amikor akarsz. De a fátyol emberi oldalán nem tudod, mi történik a túloldalon, ugye? (Vagyis a fátyolnak azon az oldalán, amit nem láthatsz.) Tudtad-e, hogy egyfolytában dolgozol, miközben az én oldalamon vagy? Tudtad-e, hogy Isten nagyszerű tervet hagyott hátra? Az angyalok sosem tétlenek, nem kell aludniuk, mindig van mit tenni. És a te célod mindannyiunk számára egyértelmű. Szerelmes vagy Gaiába!

Képzeld el, hogy te vagy a legkiválóbb festő, aki valaha a világon élt. Ez már nem akármilyen, ugye? Jussanak eszedbe a történelem nagy festői, és képzeld, hogy te vagy a legjobb. És mondjuk újrászületnél, egy olyan bolygóra, amelyen (mint a Földön), emberek élnek. Megszületnél, növekednél, túljutva a gyerekkoron már alig várnád, hogy festhess! „*Ó- mondogatod magadnak – Tudok festeni! Ha majd elég idős leszek, adjatok egy ecsetet, adjatok egy vásznat.*”

Aztán legnagyobb megdöbbenésedre, ahogy megtanulod a nyelvet és felnősz, rájössz, hogy sehol egy ecset – és vászon sincs! Ilyen dolgok nem is léteznek azon a bolygón, ahová érkezted! Mihez kezdesz? Aztán még egy rémes felfedezést teszel – senkinek sincs keze, neked sincs! Ki gondolta volna ezt? Mihez fogsz kezdeni? Nincs ecset, mivel keze sincs senkinek, nincs vászon, mivel a festésről még senki sem hallott – kivéve persze a csodákat.

Isten hozott a Földön, angyal! Mert a Te isteni mivoltod sokban hasonlít erre. A nagyságod csak rajtad múlik. Tudod, hogyan gyógyíthatod meg magad, ismered a bolygó és a többi ember gyógyításának alapelvét, tudod, hogyan kell szeretetet teremteni ott, ahol nincs szeretet, és megláthatod a megoldásokat olyan problémás helyzetekben, ahol mások nem látják. Isteni mivoltod el van temetve valahová, amikor magadra nézel. Fura – megvan benned az információ, de nem emlékszel milyen iskolában szerezted. Am attól még az összes tudás ott van.

Nagyszerű művész vagy, de ezen a földön egyik Embernek sincs keze! Mihez kezdesz majd ezzel a helyzettel? Mi ezt így magyaráznánk: A hiányzó kezeket nevezzük mesterlétnak. Ahogy elkezdted megváltoztatni a DNS-edet a spirituális fejlődés során, ezek a dolgok is változni kezdenek, és a kezek, amelyek annyira hiányoznak most, ki fognak nőni, legalábbis metaforikusan. Azok a festmények, amelyeket az új kezeiddel festesz, gyönyörűek lesznek! És el is fogod nevezni őket, ilyen címetek adsz nekik: „*Béke, ahol nincs béke*”, „*Megoldás, ahol nincs megoldás*” „*Szeretet, ahol nincs szeretet*”.

A „csodás” kezeid lesznek a Világítótorony fénye, hiszen magad váltál világítótoronnyá. Olyan fényesen világít, hogy körülötted mindenki látni fogja majd a mesés festményedet, ami nem más, mint Te magad. Gyönyörűséges ez a kép, és a mesterlét tudatosságát tükrözi a Földön. A színek élénkek, a mű folyamatosan változik, a belőle áradó energia Isten energiája. Nálad vannak a művész kezei, úgyhogy nekiláthatsz megfesteni azt a bizonyos utolsó képet, amit mások „az Új Jeruzsálemnek” neveztek.

Felelősség

Ma a felelősségről akarok beszélni, méghozzá úgy, ahogy korábban nem hallottatok engem szólni. A partnerem (Lee) tudja, hogy ezt az üzenetet le kell majd írnia. Ti úgy látjátok, itt a teremben, hogy a magnó működik és éppen rögzíti a szöveget. Számomra azonban ezt az üzenetet már le is írták, sőt nyomtatásban is megjelent! Az olvasók szemei pedig éppen most követik e sorokat szerte a Földön. Mi így tekintünk a mára. A hallgató bizonyára azt hiszi, ez ostobaság. Az olvasó? Nos, ti már talán jobban látjátok, ugye? Ti vagytok a hallgató jövője, a hallgató pedig, aki azt hiszi, hogy a jelenben van, valójában a Te múltad. Szóval akkor kinek is van itt igaza?

Újra meg újra el kell mondjuk az egészen nyilvánvaló, nem-lineáris igazságot a lineárisan működő emberi agynak: Olvasó, az, aki éppen most itt ül előttem az általa valóságként ismert közegben, nem láthat téged úgy, ahogy én. Valójában pedig létezik az időkör, a folytonosság, hiszen azok közül, akik itt és most épp előttem ülnek, olvashatják is e sorokat éppen most! Két különböző időben, két különböző helyen, de egyetlen MOSTban. Így hát, olvasó, téged is köszöntünk, bár azoknak, akik itt a teremben ülnek, fogalmuk sincs, miről beszélek. (Kryon humor).

Szeretném felsorolni azokat a felelősségköröket, kötelezettségeket, amelyek elengedhetetlenül hozzátartoznak az általunk megvilágosodott Emberi Lénynek nevezett entitáshoz. Először meghatározzuk, mit jelent a megvilágosodás a számunkra. A Megvilágosodás egy folyamat, ahol az Emberi Lény isteni kérése teljesül, a kérés arra irányul, hogy befelé figyelhessen, és megláthassa ott azt a többletet, ami nem látható az egyszerű négydimenziós világban. A megvilágosodás tehát a szándékról szól. Sőt, mondhatjuk, hogy a megvilágosodás ezek szerint nem más, mint a szándék, hogy felfedezzük a bennünk élő láthatatlan erőket. Nem doktrínáról, tanokról van tehát szó, a megvilágosodás nem abszolútum és nem is mérhető. A megvilágosodás egy folyamat. Az egyik ember megvilágosodása lehet, hogy a körülötte élőknek távolról sem tűnik megvilágosultságnak, mivel minden egyes ember mást és mást talál önmagában. De az egész egy folyamat, a láthatatlan dolgok keresése – mi is lehetne más?

A felemelkedés vagy mennybemenetel, mint ahogy már korábban meghatároztuk és leírtuk, az a folyamat, amikor az Emberi Lény kilép a saját életidejéből és átlép egy másikba, anélkül, hogy meghalna. Hát nem forradalmi? Amikor az ember megteszi ezt a lépést, minden megváltozik, minden átváltozik. Akkor hát milyen kötelezettségei vannak a megvilágosodott Emberi Lénynek? Milyen jellegű felelősség terheli, miközben végigmegy ezen a folyamaton, függetlenül attól, hogy éppen hol tart a folyamat lineáris idővonalán? Most elmondunk nektek néhány ilyen szempontot.

Nagyon ősi tanítás ez, ugye tudjátok? Már korábban is beszéltünk erről. Olyan szavak következnek, amelyeket már többször, ismételten hallottatok, újra meg újra. De ugyanakkor, valami éppen most történik ebben a teremben. (Szünet) Olvasó, valamit mondanunk kell neked: Kicsit megszakítjuk a tanítást, mert ketten is vannak a teremben, itt ülnek éppen előttem, akik azért jöttek, hogy meggyógyuljanak. Persze nem tudták, hogy ez egy gyógyító összejövétel lesz, de az lesz, és amíg én a következő néhány percben egy bizonyos dologról beszélek, egy másik erő áramlik majd az ereikben. Ezt a fontos energiát kell most megszólítanunk. Úgyhogy, kedves olvasó, itt egy újabb kihívás a linearitás gondolkodásodnak: arra kérlek, hogy most velem együtt ünnepelj. Azt szeretném, ha velem együtt ünnepelnél és dalolnál, megünnepelnéd e két ember gyógyulását, akik másképp távoznak majd e helyről, mint ahogy jöttek, mert isteni mivoltuk igazságát érzik abban, amit ma elmondunk, és részesedni akarnak mindabból a valóságból, amit ők maguk képesek megalkotni a testükben.

Olvasó, emlékezz erre a találkozóra, mert ez egy nagyon jó találkozó volt. Hogy miként küldhetsz „azonnali” energiát egy olyan gyógyuláshoz, amely már meg is történt? Ezek azok a kérdések, melyekre, ha megtalálod a választ, megértheted, hogy a mesterlét a tudatosságodban rejlik. Hiszen mindannyian össze vagytok kötve egy nem-lineáris, azonnali síkon. Ezt igen nehéz megérteni az ember négydimenziós szintjén, de most mindannyian megérezhetitek. Tényleg együtt ünnepel és énekel a szívetek azokkal, akik meggyógyultak? Ha igen, a benned élő angyal már megmozdult.

Felelősség önmagunkkal szemben

„Kryon, mi az én felelősségem önmagammal szemben? Mit tehetnék én saját magamért?” A felelősségek felsorolásakor mindig adni fogok egy négydimenziós választ és egy ezoterikus, vagy spirituális választ. Azért cselekszem így, mert ti rendszerint szétválasztjátok elmétekben ezt a kettőt, mint ahogy saját létezéseteket is szétválasztjátok és skatulyákba rakva próbáljátok megérteni. Ránéztek önmagatokra a tükörben, és egyetlen Emberi Lényt láttok. Ezért aztán egész életekben, életek minden évében csak egy van belőletek. Ez az elképzelés jelenti az egyszerű, valós igazságot emberi elmétek számára, ez pedig egyáltalán nem helyes. Mint már korábban is kifejtettük, többféle, többszörös energiából álltok, de csak azt „látjátok”, amelyik a négydimenziós síkon létezik.

Vajon közületek hányan hiszik, hogy van Felsőbb Énjük? A legtöbben, - gondolom. Rendben, akkor már ketten vagytok. És szerinted hány kellene egy csoporthoz? (Nevetés) Sokkal több van belőled, mint egy, de a lineáris elmétek így szeretné látni önmagát. Jobban illeszkedik a valóságról alkotott képetekbe, hogy egyedül léteztek, nemde? És mi lenne, ha azt mondanám, hogy sokan vagytok? Tudtátok egyáltalán, hogy van egy olyan részetek is, amelyik soha nem hagyta el a fátyol túloldalát? Ott kellett maradjon, hogy segítsen meghallgatni az imáitokat! Ez mind része annak a tervezési folyamatnak, ami akkora rejtély előttetek. Saját vezetőid közül néhány éppen te vagy! Tudtad ezt? Hogyan lehet valaki a saját vezetője? Összetett a kérdés, ugye?

Megvilágosodott emberi lényként fizikai szinten mindössze annyi a felelősséged, hogy a bolygón maradj, ameddig csak tudsz. És ehhez nincs szükség különösebb küzdelemre. Ez egyezik a saját egyedi, négydimenziós céloddal. Az ok nyilvánvaló – szereted Gaiát vagy sem? Érted, hogy miért jöttél? Nyilvánvalónak kell lenni előtted, hogy miért jöttél, annak alapján, amit eddig tettél. Összeraktad már magadban, hogy a Föld reagál a te életedre? Figyeld csak, mi történik most ezen a bolygón! Tisztában voltál vele, hogy a Föld tudja, ha egyik helyről a másikra költöző? Megérzi a lépteidet, és tudja, hogy egy angyali erő lépked a felszínén.

Minél tovább itt tudsz maradni a tudásoddal és a bölcsességeddel együtt, kedves Világítótorony, annál jobban érzi majd magát a bolygó. Változtasd meg földi szokásaidat, ha azok tönkretesznek! (Szünet) És most pontosan tudod, kihez beszélek, ugye? Vajon kiraktad-e már valaha is a kirakós képet, rájöttél-e valaha, hogy a te életed sokkal fontosabb Gaiának, mint saját magadnak? Maradj a bolygón, ameddig csak tudsz. Tanulmányozd az egészségügyi kiadványokat, ha szükséged van rá. Használd saját erődet a gyógyuláshoz. Maradj hosszú ideig, mert nagy szükség van itt rád! Tényleg el akarsz menni, visszajönni, és elvesztegetni húszegynéhány évet a bolygó spirituális fejlődésének legizgalmasabb időszakában? Maradj itt örömben! Ne érjen betegség, maradj ki a küzdelemből. Ez ígéret is, választhatod ezt, ha akarsz. Ez a felelősséged fizikai szinten.

És spirituálisan? Azt már elmondtuk neked tizenhat évvel ezelőtt. Vigyázz magadra! Kezdd el a belső utazást. Fedezd fel a saját, többdimenziós DNS-edben rejtőző istenit. Nem kell tudnod, hogyan működik a motor ahhoz, hogy beülj az autóba és hazavezess. Egyszerűen működik, nem? Ugyanígy van, amikor megkezdted a belső utazást. Hatalmas tudásanyag, ami most rejtve van előtted, de ami mindannyiótok kincse, és meg fog nyílni előtted, amikor a leginkább szükséged lesz rá.

Ez a tudás rádragyog majd a szükség idején, amikor azt kérdezed: „*És mi jön most? Mit tegyek?*” – Érezd mindennek az örömét! Nincs lista, amin végig kellene menned. Csak csináld. Apránként, lépésről lépésre kapod majd az információt, intuitív módon, ha hajlandó vagy befelé figyelni, magasabb rezgésszámon működni, elérni a mesterléteket. Kezded meggyógyítani önmagad, beszélni tudsz a sejtjeiddel, még saját életed hosszát, saját genetikai adottságaidat is meg tudod változtatni!

A tudósok bebizonyították, hogy a saját immunrendszeredet is meg tudod változtatni, pusztán azzal, hogy gondolsz rá. Fogalmuk sincs, mi mindent tehetsz még. Egy kicsit még tovább feszegetném ezt a dolgot: Asszonyok, mi van a DNS-etek szerkezetében, amitől féltek? Anyátok, nővéretek, nagynénétek halt meg olyan betegségben, ami „*családi örökség*”? És most itt ültök, pontosan tudjátok, hogy ti ebbe a családba születtetek, és várjátok, hogy mikor támad meg titeket is a betegség? Így vélekedtek: „*Biztos megkapom majd, csak nem tudom, mikor?*”

Hadd mondjak valamit a saját erődről, amit a befelé figyelésből nyersz. Most másodszor fejtegetem ezt a közvetítésekben, és még egyszer közlöm majd veletek ezt az információt, mert nagyon fontos, mégis nehezen érthető. Az egész egy folyamat – egy időkör, ami nem lineáris. A következőt mondom néktek, asszonyok: Amit most teszel az életedben, az megsemmisíti a betegségre való hajlamot az egész genetikádban. Megváltoztatja a genetikai örökségedet annyira, hogy sosem támad meg téged az a betegség, egész életedben. Ráadásul, a lányaidat sem... azokat sem, akik már élnek, és azokat sem, akik még meg sem születtek! Mert amit véghezviszel saját magadnak a „*mostban*” azonnal tükröződik bennük is. Nem a gyógyításról van itt szó, hanem az energiáról. A DNS-csoport karmáról, ami válaszol a benned élő mesternek. Ez a benső csoda! Ez az igazi mesterléte! Ezért ismételjük, vigyázz magadra spirituálisan és folytasd a megvilágosodási folyamatot, hogy Gaia egyik Világítótornya lehess. Ez a felelősséged *önmagaddal* szemben.

A család

„*És mi a helyzet a családommal? Kedves Kryon, mint a megvilágosodási folyamatban résztvevőnek, mi a felelősségem a családommal szemben? Van közöttük olyan, akit nem is szeretek! Van olyan is, aki engem nem szeret. Rengeteg időt töltöttem azzal, hogy el tudjak szakadni tőlük. Mi az igazi felelősségem? Olyan furcsa, hogy ilyen távol érzem magam tőlük.*” Hadd szóljak most a vér szerinti családról – a fivérekről, nővérekről, anyákról, apákról. Fizikai értelemben ezt mondhatjuk: A legfontosabb felelősséged, hogy szeresd őket – függetlenül mindentől. Feltétel nélkül szeresd őket. Mit látsz a személyiségükben és az életükben, ami jó? Látod-e isteni mivoltukat? Tudom, kihívás. Vedd úgy, mint a „*homokszem a kagylóban*”, úgy tekints erre a dologra. Tudod-e ezt úgy szemlélni, mint isteni elhatározást? Vajon durván bánt veled valamelyik? Látod-e ebben az isteni tervet? Szeresd őket! Fizikailag, függetlenül mindentől. Még ha messziről is, még ha sose beszélsz velük, és sose látod őket újra. Ne feledd, szeretetet távolból is lehet küldeni, és akkor is tiszta és

erőteljes marad. A szeretet energia, kvantumállapotban, és mivel mindannyian Isten részei vagytok, állandóan össze vagytok kötve.

Spirituális tekintetben mi a felelősséged a családotd irányában? Inkább azt mondom el, hogy mi nem az. Nem a te felelősséged, hogy kezükbe nyomj egy Kryon könyvet! Ne is tedd meg mindaddig, amíg ténylegesen nem kéri. Nem a te felelősséged, hogy meggyőzd őket bármiről, amiben te hiszel, hogy meggyőzd őket, hogy az a helyes és az igaz. Nem a te felelősséged, hogy heves vitákba bocsátkozz velük ezekről a kérdésekről. Ez semmiféle célt nem szolgál, csak még távolabb taszítja őket tőled, és bármitől, amit számukra kívánsz.

Meggyógyítani sem tudod őket. Egyetlen Fény munkás sem képes meggyógyítani egy másikat. Egyetlen gyógyító sem képes meggyógyítani egy másik embert. Csak annyit tesznek, hogy egyensúlyba hozzák az energiát az emberi lény körül, és ezáltal lehetővé teszik, hogy azok meggyógyítsák saját magukat. (Ezért van az, hogy van aki meggyógyul, és van aki nem, még akkor is, ha ugyanazt a folyamatot alkalmazták nála.) Tehát akkor mi az, amit tehetsz? A következő információ nem új, de gyönyörű, szent és egyszerű: Viselj gondot magadra. Engedd, hogy az a láthatatlan elv, amiben hiszel, meglátszódjon azon is, ahogy életedet éled!

Ha olvastál már Kryon könyvet, és az azokban lévő szeretet-üzenet bármit is jelentett számodra, és láttad az elveket, melyeket mi az élethez adunk, akkor alkalmazd azokat a saját sejt szerkezetedre. Engedd, hogy a családod meglássa a fényt, ami belőled árad, ne az elvekről vagy a könyvekről győzködd őket. Fesd meg a Földkerekség legszebb képét úgy, hogy ők is lássák, és ez a kép te magad légy. Aztán készülj fel, mert némelyikük utálni fog, hiszen olyan energiából áll, amely nem akarja látni, nem akarja befogadni az általad hordozott fényt. Ha erről van szó, engedd meg ezt is, hiszen mindez szabad választás kérdése. Megszakíthatod velük a kapcsolatot, és távolról továbbra is szeresd őket, továbbra is felelősséget érezve irántuk. Senki sem állítja, hogy együtt kell maradni velük egész életedben. Ezeket a szabályokat emberek alkották, és egyáltalán nem a bölcsességet képviselik.

Aztán vannak azok, akik sosem jönnének el egy ilyen találkozóra, de tökéletesen látják a fényedet és szeretik is azt! Bizonyos szinten ők megértik. Néhányan közülük valóban képesek a fényed alapján olyan döntéseket meghozni, amilyeneket korábban soha nem hoztak volna. Hogyan állod meg a helyed a családi nehézségek közepette? Más a helyzet most, mint korábban? Kiegyensúlyozott vagy? Nyugodt? Képes vagy meglátni a szépséget minden dologban? Meghallgatod az embereket? Korrektül viselkedsz?

Íme az ígéret, kedveseim: a fényed eltaszítja azokat tőled, akiknek nem kell veled lenniük, és bevonzza azokat, akik szeretnének melletted lenni. A folyamat során egyetlen Emberi Lényt sem kell megtérítened. Egyszerűen példát mutatsz arra, mit tehet Isten szeretete valakinek az életével. A gyerekeid észreveszik majd! A társad is észreveszi. Ugyanaz az energia ez, amelyet az emberiség látott és imádott azon mesterek esetében, akik valamikor is a földön éltek.

Felelősség a társaddal szemben

„Kryon, mi a felelősségem a társammal szemben, azzal a fontos másikkal szemben, akivel együtt élek?” Azoknak, akiknek van egy nagyon fontos másik személy az életükben, a következőket mondom: fizikai szinten, a legnagyobb ajándék, amit egy társnak adhatsz, az, hogy meghallgatod őt. Hiszitek vagy sem, a meghallgatás az egyik legnagyobb ajándék a számukra. Az életük drága, és azok a dolgok, amelyek jelenleg lejátszódnak az életükben, talán nem érdekelnek téged, de a kapcsolat olyan, hogy ha meghallgatod ezeket a dolgokat, ezáltal még szorosabbra fűződik. Ez a fizikai szint.

És most jöjjön a spirituális szint, valami, amit már korábban is hallottatok: spirituális értelemben viselj gondot magadra. Elmondom, hogyan kezdődik az igaz szerelem teremtése. Az igaz szerelem akkor születik, amikor az életed folyamán egy remekművet alkotsz, ami tulajdonképpen te vagy, magad. Ez az élet oly fényesen tündököl és annyira gyönyörűsége, hogy az ember, aki veled él, nem tud nem beléd szeretni nap mint nap! Ez igenis megtehető. Ez az igazság. Ezt a mesterlét teszi. A mester nem kiabál, hogy *„Jobb vagyok, mint te!”* ehelyett azt kiáltja, hogy *„Törődöm veled!”* Nem villog, nem áll emelvényre. Gyengéd, és szinte kínálja az isteni társaságot, mint egy kényelmes karosszéket, amibe csak bele kell ülnöd! Nem várja el, hogy minden társa résztvegyen a megvilágosodási folyamatban. Az egész a szeretetről szól és nem a dogmáról.

„Kryon, mit tegyek, ha mindez nem működik? Megpróbáltam, és hiszem, hogy én benne vagyok a fény teremtésének folyamatában, mégis, a társam mintha minden egyes nappal távolabb és távolabb kerülne.” A világ tényleg a szabad választásról szól. Az a bizonyos másik, a társad, nem szükségképpen van veled egész életeden keresztül. A dolgok szerkezetében, amely jóval nagyszerűbb, mint gondolnád, előfordul, hogy emberek jönnek és mennek az életedben, hogy tanítsanak, hogy mindketten gazdagabbá váljatok. Az igaz szeretet egy ideig létezik köztetek, megadja ajándékait, aztán továbblép. Ilyenkor tehát csak a bölcsességért fohászoldj, és intuícióért, hogy tudd, mi ez az ajándék. Vajon lehetséges, hogy az igaz szerelem csak egy ideig tart? Igen, néha így alakul. De bárhogy is történik, sohase aludjon ki a fényed.

A legtöbbben elég bölcsék vagytok ahhoz, hogy felismerjétek, hogyan is működik mindez. Bennmaradni egy kapcsolatban, amelyik nap mint nap rongálja az önbecsülésedet olyan, mintha saját kerted mérges gyümölcsét ennéd. Pontosan tudod,

mikor van itt az ideje, hogy tovább mozdulj, nem? Akkor tedd meg. A Szellem olyan gyakran használja ezeket a helyzeteket, hogy lehetővé tegye az együtt növekedést. Aztán, amikor a leckét megtanulta, a diák továbblép. Nem fogja nap mint nap újra átvenni ugyanazt a tananyagot! Mindkét ember fejlődését segíted, ha bölcs, de nehéz döntést hozol, ami számodra megfelelő.

Meg kell értened azonban a következőt: a spirituálisan nem egyformán elkötelezett társak is élhetnek igaz szerelemben egész életükön át, ha tisztelik egymást és odafigyelnek egymásra. Az egyik résztvesz a megvilágosodási folyamatban, de lehet, hogy a másik személy ebben nem kíván olyan mértékben részt venni. Ám a fény hordozója, meg fogja érteni a döntését, és az, akire a fény sugárzik, szintén. Igaz szeretet ott van, ahol meglátjátok egymásban Isten szeretetét, nem pedig saját, egyéni utatokat. Nem arról van szó, ki az, aki spirituális értelemben már felébredt. Isten szeretetét ugyanis bármelyik emberben megláthatod, ha ő lehetővé teszi azt. Hagyd, hogy saját isteni mivoltod váljon a legjobb barátoddá. Bármilyen történések, így sohasem fogod egyedül érezni magad.

Az egyik legnehezebb kapcsolatrendszer, amelyben az embernek részt kell vennie, a társkapcsolat, ahol egymás mellett éltek minden nap, és mégis, minden nap igyekeztek meglátni egymásban Isten szeretetét. Ez egy igazán isteni feladat, de nagy örömet, mindennapi támaszt és békét hoz életedbe, ha tiszta szándékkal látsz neki megvalósításának.

A körülöttem élők, akik nem tartoznak a családomhoz

„És mi van a többiekkel, akik körülöttem élnek? Mi a felelősségem azokkal szemben, akikkel muszáj együtt lennem? Minden nap bemegyek dolgozni, és igazából többet töltök azokkal az emberekkel, akiket nem én választottam, mint saját szeretetimmal.” Hadd beszéljek ismét a munkatársakról és a munkahelyekről. Olyan gyakran halljuk, hogy *„édes Istenem, olyan helyen vagyok, ahol nem akarok lenni, olyan munkát végzek, amit nem szeretek. Mit gondoljak minderről? Vajon tényleg ez teszi teljessé az életemet?”* Én mindig visszakérdezek, ilyenkor, hogy *„Miért? Mi történt, ami odavitt téged?”* Mire a válasz: *„Hát, mindenféle véletlensorozat vezetett ehhez a munkahelyhez. Igazából nem is tudom, hogyan történt. Visszatekintek, és megkérdem magamtól – „Miért jöttem épp ide, mit tettem, ami miatt megérdemeltem, hogy ide kerüljek, miért büntetnek engem nap mint nap azzal, hogy ide kell járnom dolgozni, ezek közé az emberek közé, akik annyira sötétek?” Azt hiszik rólam, bolond vagyok, és nem tisztelnék sem engem, sem az életemet. Nagyon nehéz!”*

Amire az én válaszom mindig ez: Tehát azt hiszed, hogy véletlenül történt? Vagy hogy büntetnek téged? Akkor benned sajnós nincs meg egy átlagos Világítótorony ragyogása. A Világítótoronyokat ugyanis nem biztonságos helyekre építik. Éppen ott állnak, ahol a viharok jönnek! Nem büntet téged senki. Azért kerültél nehéz helyre, hogy világíts a fényeddel.

Újra csak elmondom. Fizikai szinten mit kell tenned? Tudod-e szeretni őket? Ne traktáld őket Kryon könyvekkel. Hallgasd meg őket! Hallgasd meg, mi történik az életükben. Tekints úgy minden egyes napra, mint egy lehetőségre, hogy fényt vigyél egy sötét helyre. Figyeld, ahogy a magatartásuk változni kezd. Lehet, hogy „fura figurának” tartanak, de pontosan tudják, hogy feddhetetlen vagy.

Spirituális szinten ismét elmondható, hogy te vagy a fény egy sötét helyen, és még csodálkozol, hogy miért vagy ott? Nem mindig rólad szól minden. Gondolkodj el róluk! Nem büntetnek téged, csak lehetőségeket kapsz. Ezért a munkáért érteztél ide, és nem fog örökké tartani. Egy olyan helyen, ahol nem akarsz lenni, olyan emberek között, akikkel nem akarsz együtt lenni – ez csak egy Világítótorony munkája. Mert mi van, ha te vagy az egyetlen fénysugár, amit valaha is megpillanthatnak?

Összefoglalva, mi lenne, ha bemennél a munkahelyedre, türelmes lennél velük, és ez minden? Ezt el tudod fogadni? Jól érzed majd magad, ha egész idő alatt, amíg ott vagy Istennek panaszkodsz? El tudsz képzelni egy igazi világítótoronyt, ott kinn a viharban – semmi fény, csak sötétség, és közben folyton azt kiabálja „Vigyetek már el innen!” Abszurd kép, nem? A világítótorony ott van, azért építették, hogy sötétség idején segítsen, és még csak nem is tudja, miért van ott – ott ül a sötétben, és panaszodik, miközben ő az erő bástyája, oda van rögzítve a sziklához, ellátva üzemanyaggal, készen arra, hogy felvillantsa a fényét, miközben nem is tudja, hogy rendelkezik vele. Micsoda látomás!

Ezért hát ez az üzenetünk, ébredj fel spirituálisan! Légy türelmes, tartsd magasra azt a csodálatos fényt. Fesd meg az öröm festményét azon a nehéz helyen. Mindannyian tudják, hogy nem akarsz ott lenni, ezért mutasd meg nekik, hogyan reagálsz a munka és az élet adta nehézségekre. Hogyan kezeled a problémákat, amelyekkel ők is küszködnek? Mit csinálsz te másképpen, mint ők? Vigyázz magadra és saját fényedre. Engedd, hogy a fényed oly fényesen ragyogjon, hogy egy nap néhányan közülük tényleg odajöjjenek majd hozzád, és így szóljanak: *„Nem tudom, mi az, amivel te rendelkezelsz, de mesélnél nekem is róla?”* No és akkor, akkor adhatok nekik egy Kryon könyvet. (Nevetés)

Felelősség a kormánnyal szemben

„Kryon, mi az én felelősségem a kormánnyal szemben?” Most Amerikáról beszélek. Azért árulom el ezt a helyi információt, hogy az olvasó, aki esetleg nem tudja, hol történik ez a tanítás, tudja. Tehát az amerikaiaknak mondok valamit, amit hallaniuk kell: Akarjátok tudni, miért maradt fenn ez az ország oly sokáig a szabad választás elvét követve?

Majd segíték. Ha meglátogatod azt a helyet, amit ti District of Columbiának hívtok (Washington), emlékműveket fogsz ott látni azok tiszteletére, akik előttetek éltek. Nézzétek meg ezeket a fontos történelmi feljegyzéseket. A ti Függetlenségi Nyilatkozatotok szavai, amelyből néhányat ezekre a falakra véstek, segítenek felidézni saját történelmeteket. Isteni ihletésű szavak ezek. Ezek a szavak is közvetítve lettek. Ez abban az időben mérőföldkőnek számított, amelyet egy csoporttudatosság hozott létre és szerkesztett egybe.

Senki sem látott még ilyen fogalmakat működésben úgy, ahogy az ott le van írva, és az egész eredményeképp egy ország felemelkedhetett, a szabad választás elvét követve. A választás szabadsága az Emberi Lény számára a ti országotokban a legfontosabb kérdés, és továbbra is ezen az elven működtek. Nem véletlen, hogy éppen így alakult.

Hogy mi a felelősséged a kormányoddal szemben? Megmondom: fizikai szinten tudnod kell arról, mi történik. Ne bújj el a szekrénybe, ne gondold, hogy minden magától megoldódik majd, mert nem fog. Választás kérdése minden! Továbbra is szükség van az alapító tudatosságcsoporthoz irányítására – ez pedig most a jelenlegi amerikai lakosság. Ne engedd, hogy a szabad választás isteni elve háttérbe szoruljon. Lehet, hogy ez politikai állításnak hangzik most, de azért kijelentjük: Az országotok mindig éppen annyira jó, amennyire ti jól irányítjátok, és amíg nem veszel részt a vezetés kialakításának folyamatában (szavazatoddal), addig ugyanazt az energiát kapjátok vissza, mint egyéb kormányok a történelem folyamán, amelyek egytől egyig tönkre tették saját magukat.

Spirituális szinten a következőt mondhatom el, Világítótorony: Gyűjtsd meg azt a fényt és küldd el a vezetőkhöz. Tedd meg ezt minden nap. Mert az ő útjukon, az egész földre vonatkozó döntéseket hoznak, és életek ezrei függenek ezektől. Világíts fényeddel úgy, hogy megláthassanak olyan dolgokat, amelyeket korábban nem, hogy megvilágítsd a szobát, ahol tartózkodnak. Ez biztosítja nekik a szabad választás lehetőségét, hogy választhassanak új dolgokat is, amelyeket csak most pillantottak meg, azért mert fényesebb és világosabb lett körülöttük. Ahhoz, hogy ezt sikeresen véghezvidd, és fényed erősen világítson, *ügyelned kell magadra*. Egyedül ülve a szobádban, tudatában saját isteni mivoltodnak, hozd létre magadban a mesterléletet, ami már érezhető szerte az univerzumban... és a Fehér Ház ovális irodájában is. Ne ötleteket küldjél nekik. Csak világíts rájuk fényeddel, segítsd azt, aki éppen ott van, hogy jobb döntéseket hozhasson, köszönve azt a Világítótoronyoknak, mindazoknak, akik segítik ezeket a vezetőket, a bölcsesség és megfelelő lépések biztonságos kikötőjébe.

Felelősség az emberiséggel szemben.

„Kryon mi az én felelősségem az emberiséggel szemben?” Ezt már többször elmondtam közvetítések során, és a partnerem nem szereti. Hadd magyarázzam el. Arra születél, hogy gondoskodj. Úgy terveztek, hogy szeresd és örülj az életnek. Úgy terveztek, hogy törődj. Mégis, a rendszer, amiről már korábban beszéltünk, túl van a felfoghatón és sokkal bonyolultabb, mint gondolnád.

A partnerem néhány hete kérdést tett fel nekem a nem régen történt szökőárral kapcsolatban. Ezt kérdezte: *„Mi a célja annak, hogy több mint 200.000 ember meghal egyetlen napon? Milyen lehetséges jó származhat abból, hogy lerombolnak egy árvaházat, ahol a gyermekeknek végig kell nézniük társaik halálát a vízben, és a holttestek között kell maradjanak több mint 8 órán keresztül, amíg meg nem mentik őket? Hogyan lehet ezt ünnepelni a másik oldalon? Mi az értelme?”* És a válaszom egyáltalán nem tetszett neki akkor sem, és most sem fog. Kedveseim, olvasó és hallgató, kétlem, hogy a valós válasz neked is tetszeni fog. Mert ameddig Emberi Lényként létezel a saját valóságodban, úgy vagy megtervezve, hogy törődj az élettel.

Létezik azonban egy nagyobb kép is, és erről már sokszor beszéltünk. Bizonyos szinten mindezek a drága lelkek tudták, hogy jelentkeztek erre a lehetőségre még annak idején. És amit tettek, olyan részvétet teremtett, amelyre Gaiának annyira szüksége volt a történelem jelen pillanatában. Az ő haláluk ténylegesen megváltoztatta a bolygó energiaszövetét. Hogy megérte-e? Miért nem kérditek tőlük? Rengeteg boldog arc van most a fátyol másik oldalán, egy olyan ünnepségen, amit nem tudtok elképzelni – olyan örömben, ami számotokra elképzelhetetlen – és készen állnak, hogy visszatérjenek, és folytassák, amit elkezdtek. Egyhangúan kiáltanak felétek: *„Mi megtettük a magunkét, most sikerült, megérte. Tedd te is a dolgod.”* Azok, akik hátramaradtak olyan képekkel az elméjükben, amilyeneket említettél, egy egész életre megváltoznak, és nem szükségszerűen negatív módon, hiszen mindig keresni fogják, hogyan segíthetnek másokon, és sokan válnak közülük gyógyítóvá és tanácsadóvá.

Az esemény tehát helyénvaló volt és a tervek szerint olyan lehetőség volt, ami bekövetkezhet, és be is következett. Ettől azonban nem érzed sokkal jobban magad, ugye? Ezért hát, kedves Ember, érezd csak, amit érezned kell. Távozz erről a helyről anélkül, hogy megértetted volna. Ez mind rendben van, hiszen ez az ember alapreakciója. De azért méltányold, hogy egy magasabbrendű valami, működik ezekben a dolgokban.

Az Embernek nevezett angyalok minden este színdarabot adnak elő. Van, amikor komédiát és van, amikor tragédiát. A közönség pedig reagál – ordítanak, nevetnek és sírnak. Aztán a függöny lemegy, és az az ember, akit a színdarabban ármányos módon ledöftek, feláll... mert az egész csak játék. És elmegy a partira – a színészek fogadására –, ahol mind összegyűlnek, és áradoznak: *„Hát ez igazán nagyszerű volt! Adjuk elő még egyszer, de most hadd legyek én, a gyilkos,*

én szúrlak majd le téged. Tiéd lehet a haldokló jelenet! Legutóbb én csináltam.” És akkor a következő este ismét felmegy a függöny, és ismét előadják a darabot, és folyamatosan változtatják a szerepeket, miközben a függöny felmegy és lemegy, felmegy és lemegy.

Lemúriai, hallod ezt? Az emberek három dimenzióban léteznek. Azt hiszik, hogy egyedüli lények, és hogy csak egy életük van, közben már annyiszor voltak itt, és tették, amit most! A függöny felment és lement, felment, lement, és minden egyes alkalommal, amikor lemegy, rengeteg a gyász és a félreértés. Vajon legközelebb majd, amikor temetési szertartáson veszel részt, ahol méltatják az elhunyt életét, lesz-e bátorságod nevetni? Lesz-e bátorságod odamenni a koporsóhoz és azt mondani: *„Köszönjük! Jó munka volt! Nemsokára találkozunk. Tegyük meg újra!”* Ez a dolgok igazsága, ahogy mi látjuk, és ahogy ti is látjátok, amikor a fátyolnak ezen az oldalán tartózkodtok.

Tehát az Emberiséggel szemben az a felelősséged, hogy bölcsességgel és megértéssel menj végig az életeden. Ünnepeid az életet, és sokra tartsd. Sírj, ha bánat ér, de közben értsd meg, hogy mindezen dolgok mögött több van, mint amennyi látszik. Ne légy dühös Istenre a szeretet folyamatáért, mivel magad rendelted így, és magad egyeztél bele, hogy részt veszel benne – az örökkévalóságig.

Felelősség a Földdel szemben

„Kryon, mi a felelősségem a földdel szemben?” Elmondom neked. Könnyű: egyszerűen ismerd el, hogy tényleg van felelősséged a Földdel szemben! Az emberiség többsége egyszerű sárgolyónak tartja a Földet. Ha szerencséd van, gyémántot vagy olajat találnak benne, de ez minden. Nem értik meg, hogy Gaia él. Ő egy csoportentitás. Pontosan tudja, merre sétálsz és tudja, ki vagy. Ünnepli az életedet és segít a háló beállításában.

Gaia csodálatos, nőnemű energia, aki ismer és szeret téged. Hogy mi a felelősséged? Hidd el ezt! Ha innen távozol, akár csak a parkolóig, ahol a járművedet hagytad, ki kell lépned az épületből, a lábad érinti a talajt vagy a fűvet. Gaia tudja, hol vagy, bármerre mész is. Ez egy támogató csoport, ugye tudod? Mint ahogy mindannyian itt a fátyol másik oldalán, Gaia is angyali lény, csodálatos, élő, és egy szereplője az életednek.

Amikor a nap végén nyugovóra térsz, akár meg is köszönheted Gaiának azt a hihetetlen dolgot, hogy minden ellenkező esély ellenére tovább támogat téged földi rendszerével, amely életben tart téged, és kiigazítja, ha megsérted ezt a rendszert. Táplál, levegőt ad, lehetővé teszi, hogy lélegezni tudj, és továbbra is résztvesz az isteni munkában, összhangban a naprendszerrel, még hozzá olyan módon, aminek Te még a létezésed is tagadod. Megvéd téged másoktól, akiről nem is tudsz, hogy itt vannak, és ismeri minden egyes Ember nevét itt a bolygón. Ő tartja biztonságban, tisztán az Akasha Krónikát, angyali minőségében. A felelősséged a földdel szemben? Szeresd őt!

Felelősség Istennel szemben

Végezetül, *„Kryon, mi a felelősségem Istennel szemben?”* Boldogan jelenthetjük, hogy már éppen azt teszed! Felfogod? Azzal, hogy itt vagy ezen a bolygón, hogy elfogadod ezt a helyzetet, és felelősséggel megoldod. Nagyon nehéz útra vállalkoztál, nagyon bátor vagy.

Ha valaki most azt mondaná neked, hogy *„Kedves Emberi lény, elveszük az agyad felét. Mire elkészülünk, fogalmad sem lesz arról, hol vagy és ki vagy. Aztán berakunk egy olyan helyre, ami teljességgel, tökéletesen idegen számodra, levágjuk a kezedet és a lábadat, és elvárjuk, hogy a lehető legjobban teljesíts.”*, mit mondanál? *„De hát miért is egyeznék bele én ilyesmibe?”* Nagyon hasonló a helyzet, amikor a bolygóra jössz, te nagyszerű – tündöklő teremtmény, mert az vagy. És ezt a helyzetet, te hoztad létre saját magadnak. Angyali lény vagy, Isten része, aki tudatlanul és megbéklyózva érkezik a Földre – egy jól átgondolt utazásra, egy olyan okból, amely rejtőzködik előled mindaddig, amíg ezen a bolygón jársz, mindenre rácsodálkozva, és igyekezve a lehető legjobbat kihozni magadból, hogy túlélj. Nemcsak, hogy beleegyezted, te magad tervezted!

Valamikor régen, amikor behajoltál a születés fuvallatába, megkérdeztük, készen állsz-e, hogy ismét belevágj. Ott voltunk veled. *„Tényleg így gondolod?”* – kérdeztük. Aztán emlékeztettünk rá: *ahogy megérkezel a Földre, fogalmad sem lesz róla, ki vagy. Azt fogod hinni, csak ez az egy életed van, és csak most az egyszer. Ugy fogod érezni, hogy nincs hatalmad semmi felett. Lehet, hogy felfedezel valami jót a magad módján, de lehet, hogy nem.* Ez a próba. Képességeid, amelyekkel angyalként rendelkezel, mind elszállnak, csak az intuíció marad belőlük, és ettől nagyon csalódott leszel.

Emlékeztettünk arra is, hogy a születésedet követő néhány évben még mindenre emlékezni fogsz, de nem fogsz tudni beszélni, ezért csak gógicsélsz és gügyögsz és a karjaidat lengeted, próbálsz megértetni a szüleiddel, hol voltál, ki vagy, és ők kicsodák. Mire hároméves leszel, a legtöbb részét elfelejtetted ennek is – kivéve persze, ha indigó gyermek vagy. (Nevetés). Az indigó éppen elegendőre emlékszik ahhoz, hogy a régi energiájú rendszereket ne tudja összeegyeztetni saját életével. (Kryon humor).

Tehát ennyi a felelősséged. A legjobb helyen vagy, a legjobb időben, kedves Emberi Lény. Kedves Olvasó, hallgass ide: Tudom, ki vagy, miközben ezeket a sorokat olvasod. Nincs ebben semmi misztikus. Nincs ebben semmi furcsa, semmi különös. Egyszerűen meglátogat téged Isten szeretete. És Isten szeretete kérdezi most tőled: „Emlékszel?”

Kedves Hallgató, másképp fogsz elmenni innen, mint ahogy jöttél. Nem véletlen, hogy ma este itt voltál, nem véletlen, hogy az olvasó most olvassa ezeket a szavakat. Ez mind része annak, amit megterveztél, amikor ezt mondtad: *„Helyes, hadd találjam meg az igazságot az életem során. Hadd tudjak meg többet a család szeretetéről, és hogy miként tudok többet kihozni abból, aki valójában vagyok, még az alatt, míg itt tartózkodom.”* És így is tettél.

És ez így van.

Kryon